

ἡ γεωργία ἀνεπτύχθησαν. Τὸ πρὸ αἰώνων ἐγκαταλει-
φθὲν σύστημα τῶν ἀποικιῶν ἐβλήθη αὐθὶς ἐν ἐνέργειᾳ
βαθμηδὸν δὲ καὶ κατ’ ὅλιγον, ἐκ προβλήματος εἰς πρό-
βλημα, δ’ ἀνθρωπος ἡδυνήθη νὰ κατανοήῃ ἐν μέρει
τοὺς δργανικοὺς νόμους τοῦ δρατοῦ κόσμου· αἱ νομο-
θεσίαι ἐβελτιώθησαν· ἡ ποίησις καὶ αἱ ὥραιαι τέχναι,
κατευνάζουσαι τὰ πάθη καὶ διορθώσας τὰ ἡθη, ἀνύψουν
τὰς ψυχάς· αἱ δὲ μεγάλαι, αἱ ὑψηλαὶ καὶ φιλοσοφικαὶ
ἰδέαι τῶν ζώντων καὶ τεθνεώτων, πολλαπλασιασθεῖσαι
διὰ τοῦ τύπου, κατήντησαν κοινὴ ἡθικὴ ἰδιοκτησία. Ἡ
μεγάλη αὕτη τῆς ἀνθρωπότητος ἐργασία ἐξηκολούθησε
κατὰ τοὺς ἐπομένους αἰώνας μηδέποτε πλέον ἀναχαι-
τισθεῖσα, χάρις εἰς τὴν τυπογραφίαν ἐφεύρεσιν θείαν
μᾶλλον ἢ ἀνθρώπινον, ὡς ἔλεγεν ὁ Λουδοβίκος ΙΒ'.
Παρατηροῦντες τὸ μέγεθος ἀποτελεσμάτων τοσοῦ-
τον ταχέων, — διότι τρεῖς ἡ τέσσαρες αἰώνες εἰ-
ναι μηδὲν πρὸς τὸν βίον τῆς ἀνθρωπότητος, ἀς ἐλπί-
ζωμεν, ἃς μᾶλλων νὰ ὑπομένωμεν κρίσεις ἐφημέρους,
ἐμπόδια ἀναπόφευκτα, καὶ μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἐδὲν ὁ
Κολόμβος συνεμερίζετο τὴν ἀθυμίαν καὶ ἀνυπομονη-
σίαν τῶν ναυτῶν του, δρεμένως Κολόμβος οὐδέπο-
τε ἥθελε προσπελάσει τὰς σχθας τοῦ Νέου Κόσμου.

Α. 7.

ΜΥΘΟΣ ΚΑΤΑ ΛΑΦΟΝΤΑΙΝΟΝ.

Ἐπειν ὁ Ζεὺς, ἃς ἔλιθωσ πρός με τὰ ἐμψυχα τῆς γῆς,
Κ’ εἰς τὴν φωνὴν τῆς προσταγῆς
Εὔθυς δύμοις συνήθησαν ὅλα τὰ ἐπὶ γῆς θνητά,
Ἄερια καὶ ἔνυδρα, τετράποδα καὶ ἑρπετά.

Μεγάλη ἡτον ἡ βοὴ,

‘Ο θόρυβος, τὴν συρροή,

‘Οπότε τὸ θεσπέσιον ἀνοίγει στόμα τοῦ Δίδες
Καὶ ἔπεια πτερόβεντα προφέρει δικλειδὸς θέσις.

‘Ο κάτοικοι, εἴπε, τῆς γῆς, σᾶς συγενάλεσσα ἐδῶ
Διότι: θέλω νὰ ἴδω.

‘Αν ἔχῃ τις παράπονον νὰ ἐπιφέρῃ ἡ μομφή,
Εἰς τὴν δοσίαν ἔλαθεν ὅταν ἐπλάττετο μορφήν.

Μή γλωσσοδέσῃ δὲ τινὰ δ φόδος ἡ ἡ ἐντροπή,

‘Αλλὰ μὲ θάρρος ἀς εἰπῆ

Τὶ ἄποπον ἡ περιττὸν

‘Ἐνόψεν εἰς ἕαυτὸν.

Διόρθωσιν εἰς τὸ κακὸν θέλω νὰ φέρω παρευθύν.

‘Ελθὲ σὺ πρῶτος πιθηκε, λάλει χωρὶς νὰ συσταθῆσαι.
Εύρισκεις εἰς τὸ εἰδός σου μῶμον ἡ ἔλλειψιν τινά;

— ‘Έγω! νὰ εἴπω τίποτε εἶναι καὶ κριμ’ ἀληθινά!

Τὶ ἔχω! ὅλα κάλλιστα, ὅλα μου εἶναι: θυμωματά

Καὶ ἀμεμπτα καὶ ἀρεστά.

‘Η ἄρκτος δύμας ἡ πτωχή, τὶ δν! τὶ ζῶν ἀηδές,

Καὶ κρύον καὶ χονδροειδές!

Αὖτην, ὡς Ζεῦ, παρακαλῶ, νὰ μεταπλάσης ἐπειδή

‘Αδύνατον κάνεις χωρὶς ναυτίσιαν νὰ τὴν ἴδῃ.

‘Ηλθεν ἡ ἄρκτος ἀλλ’ ἀντὶ νὰ βεβαιωθῇ τὰ αὐτὰ

‘Ἐπαίνεσε τὰ κάλλη τῆς ἐξ ἐναντίας ἀρκετά.

‘Ἐμένα λέγουν ἀσχημηρ; τὸ λέγει δύστις μὲ φθονεῖ

‘Η τοῦ καλοῦ τὴν αἰσθησιν ἔχει διόλου ἀσθενῆ.

‘Ἐγὼ χονδροειδῆς! ἔγω! ἔγω ἡ ἀπαράμιλλος!

Τὸ ἡμίσυ τοῦ κάλλους μου μὲς εἴχε καὶ ἡ κάμηλος!

Πλήν ὅλα τῆς εἶναι οἰκτρά! τὶ ἔκτρωμα! τὶ σικχαμός!

Τὶ σῶμα ἀσχημόπλαστον! τὶ δωδεκάπηχος λαιμός!

‘Ηλθε κ’ ἡ κάμηλος κ’ ἀφοῦ ἐξηρούμασσης πολὺ

‘Ἐκρινε τὸν ἐλέραντα ἀκομψον καὶ ἡμιτελῆ, τραβάν-

τὸν τρέπεται πολλὰ μακρά, τὰ ἔμματα πολλὰ μικρά.

Καὶ δὲ ἐλέρας δὲ αὐτὸς ἀν καὶ μὴ στερημένος νοῦ,

‘Ἐμέμφη ὡς πολὺνταρκον τὸ κῆτος τοῦ Ὦκεανοῦ.

‘Ο κέρας ὡς τραχύφωγον ἐγέλασε τὸν γερανὸν,

Καὶ εἰπε χονδροκέφαλον διάδρορος τὸν πετεινόν.

Δὲν ἔμεινε σχεδὸν κάνεις χωρὶς τὸν ἄλλον νὰ μεμφθῇ

Καὶ ἔμοια ν’ ἀνταμειθῇ.

‘Αλλ’ δύμως τῶν δύμοιῶν του διπρώτιστος κατήγορος

Καὶ ἔαυτοῦ συνήγορος

‘Ητον δὲ ἀνθρωπος καὶ τὶ ἐκ τούτου ἐπεταλ λοιπόν;

‘Οτι δὲν εἴχεν ἄδικον διασπορας ποτὲ εἰπὼν

Περὶ ἡμῶν, δτι καθεὶς δισάκκιον διπλαῖν φορεῖ.

Καὶ δι τὶ μὲν ἐλάττωμα εἰς τοὺς λοιποὺς παρατηρεῖ

‘Ἐμπρέδες τὸ θέτει, πάντοτε ἐκεῖνο βλέπει ἀτενῶς,

Καὶ δι πτέει εἰς τὰ ἕδια του ἀρχανῶς.

Οἱ πάντες εἰμεθα κοινῶς

Πρὸς τὰ τῶν ἄλλων σφράλατο συγγράμματα πολλάτεροι.

Πρὸς δὲ τὰ ἕδια ἡμῶν στεπάλαχος τυφλότεροι.

‘Αλλὰ τοιοῦτος πάντοτε διπλαῖν θείοις

‘Ητον καὶ εἴναι κ’ ὁ αὐτὸς θὰ ἥγαι αἰωνίως.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ εἰς τὸ παράρτημα δημοσιεύο-
μενον μυθιστόρημα οἱ Τρεῖς Σω-
ματοφύλακες προσεγγίζει εἰς τὸ
τέλος του.

Μετὰ τοῦτο ἀρχεται ἡ δημοσιεύ-
σις τοῦ μυθιστορήματος ὁ Δημοδι-
δάσκαλος ὑπὸ Φριδερίκου Σουλιέ,
μεταφρασθενύπο τοῦ Κ.Ι.Δελιγιάνη.

Τὸν Δημοδιδάσκαλον θέλει
παρακολουθήσει ἡ δημοσιεύσις τοῦ τε-
λευταίου καὶ ὠραιοτάτου μυθιστορή-
ματος του Ἀλ. Δυναμ., τοῦ ἐπιγραφο-
μενου τὸ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ.

Τέλος ἡ Εύτερη θέλει ἐπαναλάβει
τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ μυθιστορήμα-
τος, ὁ Υποκόμης τῆς Βραχελώνης,
τοῦ ὄποιου ἡ ἔκδοσις διακοπεῖσα κατὰ
τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν τοῦ Φευρου-
αρίου, ἐτελείωσεν ἐσχάτως εἰς Παρίσια.

‘Η Διεύθυνσις τῆς
ΕΥΤΕΡΗΣ